

עמ"ת 40764/09/21 - נ' א' ס' מ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 40764-09-21 מ'(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 612236/2021

בפני עורר	כבוד השופט ניצן סילמן
נגד משיבה	נ' א' ס' מ' (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אסלנוב דן מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 19.9 המפנה את העורר לתסקיר שירות המבחן.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג ותקיפה סתם.

2. עפ"י עובדות כתב האישום, ביום 30.8 לאחר שהתגלע ויכוח בין העורר ואשתו, הנמצאת בהריון מתקדם, הוא שבר מקל עץ לשניים והכה אותה בברכה השמאלית, ודחף אותה בחזה והיא נפלה ארצה. לאחר שהמתלוננת קמה והמשיכה ללכת, תקף אותה בשנית העורר באמצעות המקל ברגלה השמאלית ובגופה, וזרק לעברה בטנת לוח עץ. המתלוננת דחפה את העורר, והוא הכה אותה בידיו, תפס בכתפיה, גרר וניער אותה תוך שהוא צועק "יש פה מצלמות את רוצה שנסתבך?". העורר לקח מהמתלוננת את ארנקה ועלה חזרה לביתם.

כחודש וחצי עובר למתואר לעיל, עת ירדה המתלוננת מהרכב בחניית הבית, תקף אותה העורר כשרץ לעברה עם מטאטא והכה אותה באמצעותו בגבה.

3. בדיון בביהמ"ש קמא ביום 19.9 הסכים העורר לראיות לכאורה, אולם טען לעוצמתן. לטענת העורר, החבלות על גופה של המתלוננת אינן תואמות גרסתה; המשטרה לא הגיע לבית לבחון אמיתות הגרסה לעניין מקל העץ; עדים לאירוע סתרו את גרסת המתלוננת; עו"ס המטפלת במתלוננת מסרה כי היא זו שמרביצה לעורר.

העורר הציע חלופה בדיר אל אסד בפיקוח הוריו ואחיותיו, כאשר המתלוננת הצהירה כי עברה עם הילדים להתגורר בבית הוריה בנצרת.

4. המשיבה טענה כי צילומי החבלות והודעות המתלוננת מדברים בעד עצמם; שימוש העורר בסמים וטיפול פסיכיאטרי מגבירים את מסוכנותו; העובדה כי המעשים בוצעו עת המתלוננת בהריון מתקדם מגבירים חומרתם.

המפקחים המוצעים, למעט אחות אחת, סתרו את הגרסאות שמסרו במשטרה, ועולה כי יש להם תלונות כלפי המתלוננת, הם ממעיטים בחומרת העבירות ולא מאמינים שהעורר ביצע אותן. המרחק בין החלופה למקום מגורי המתלוננת הוא כ- 5 דק' נסיעה. גם אם המתלוננת עזבה את הבית, היא יכולה לחזור להתגורר בביתה במג'ד אל כרום מחר, והמרחק משם לדיר אל אסד אינו משמעותי

5. ביהמ"ש קמא קבע לאחר עיון בחומר החקירה כי יש ראיות לכאורה כי העורר ביצע את המיוחס לו, וכי החבלות שתועדו מחזקות ותומכות בגרסת המתלוננת. טרם הכרעה בעניין החלופה, ראה ביהמ"ש קמא להפנות את העורר לשירות המבחן אשר יבחן לא רק את טיב החלופה והמפקחים, אלא גם את העורר ויכולתו לעמוד בתנאים מגבילים.

6. העורר חזר וטען כי החבלות על גופה של המתלוננת אינם תואמים גרסתה; קיימות סתירות מהותיות בהודעות המתלוננת; העורר אישר ויכוח ביום האירוע עם המתלוננת, תפס אותה על מנת שלא תצא מפתח הבית, וכשהתנגדה לקח לה את הארנק, והיא יצאה מהבית; גרסת המתלוננת לא נבדקה; לעורר אין עבר פלילי; עוצמת הראיות נמוכה; המתלוננת עברה להתגורר עם הילדים בבית הוריה בנצרה; ועל כן, אין מקום להמתין לתסקיר ודי בחלופה שהוצעה כדי לאיין גם מסוכנות גבוהה ככל שתיקבע; העורר מסכים גם לאיזוק אלקטרוני

הכרעה -

7. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בחומר החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי דין העורר להידחות, ואין מקום להתערבות בהחלטת ביהמ"ש קמא להפניית העורר לשירות המבחן.

8. הראיות הקונקרטיות בתיק -

א. מסמכים רפואיים מעידים כי בחדש 7/19 הגיעה המתלוננת למיון עם אף שבור בטענה כי נפלה מהלך שטיפת הרצפה, ובחדש 12/19 הגיעה למיון לאחר שלטענתה נפלה עליה שקית פסולת בטון ונחבלה בראשה, בעין ובאף.

ב. מזכר רסמ חנגר מיום 6.9 - עת היה בבית העורר על מנת לתפוס DVR, חיפש אחר המקל עליו דיברה המתלוננת אך לא מצא

ג. במכתב של היחידה למניעה וטיפול באלימות בלשכת הרווחה מיום 6.9 צוין כי המשפחה

מטופלת ביחידה. **העורר החל בטיפול בחודש נובמבר 2020, והמתלוננת בחודש 3/21.**
בהליך הערכת מסוכנות של המתלוננת נמצא על היותה ברמת מסוכנות גבוהה מאוד.
המתלוננת סירבה למעבר למקלט, צו הגנה ותלונה במשטרה והסכימה לשיתוף פעולה בתכנית
הגנה בקהילה. ביום 1.7.21 ניתקה המתלוננת קשר עם היחידה, ואמרה שאינה מעוניינת להגיע
עוד לטיפול מסיבות לא ידועות.

בשיחות של המתלוננת עם עו"ס היא סיפרה כי היא עוברת אלימות מתמשכת מצד בעלה, ואמרה כי
אינה מעוניינת במעורבות המשטרה או לצאת מהבית.

העורר מגיע לטיפול ומשתף פעולה. העורר דיבר על תסכולים שלו ממורכבות המערכת הזוגית עם
אשתו, ונראה כי ישנה התקדמות ניכרת ברמת ההבנה לחומרת השימוש באלימות כנגד האישה. העורר
טען כי לא היה שימוש באלימות פיזית אלא מילולית כחלק מתגובה לאלימות מילולית ורגשית
של אשתו כלפיו.

ג. המתלוננת הגיעה לתחנה ביום האירוע וביקשה להגיש תלונה כנגד העורר בטענה כי תקף
אותה. המתלוננת סיפרה כי בזמן שהכינה אוכל, התגלע ויכוח בינה לבין העורר כי החלב
לטענתו לא היה חם. הוא התעצבן, ויצא החוצה לעשן סמים וחזר ואמר שנרגע. היא ביקשה
לנסוע להוריה, כי נמאס לה שצועק ומתעצבן כשאינו לו סמים לעשן. העורר לא הסכים. חמה
התקשר ואמר שקנה לילדים ממתקים וביקש שיגיעו אליו. הילדים ירדו לסבא, ואז העורר תפס
אותה. היא דיברה עם העורר ואמרה לו שאם לא יפסיק להשתמש בסמים, היא תעזוב את
הבית, והעורר אמר לה "את לא מחליטה אם לעזוב את הבית או לא". היא קמה והלכה לכיוון
המדרגות והחלה לרדת, כשהעורר הגיע, שבר מקל עץ לשניים ותקף אותה באמצעותו בברך
שמאל וחסם דרכה. **חמה שמע את הצעקות יצא ואמר לעורר לא להרביץ לה.** היא ירדה,
ואז העורר דחף אותה בחזה והיא נפלה. כשקמה והחלה ללכת, שוב תקף אותה באמצעות
המקל ברגל שמאל. היא הגיעה לבית גיסה, מוהאנד, שם הרים העורר לוח עץ וזרק אותו לעבר
בטנה. היא דחפה אותו, ואז העורר תקף אותה בידיו, תפס אותה בכתפיים ניער אותה ואמר "יש
פה מצלמות את רוצה שנסתבך?". העורר לקח ממנה את הארנק ועלה הביתה. היא הלכה
ברגל למשטרה.

כשנשאלה אם יש עליה חבלות, ביקשה ללכת קודם לבדוק בשירותים. כשחזרה, הפשילה מכנסיה
והחוקרת הבחינה בסימן ירוק טרי ברגל שמאל, סימן אדום ביד שמאל בכתף, ושריטה אדומה
על הגב/כתף.

חמה ראה שהעורר תקף אותה באמצעות המקל, אבל הוא יכחיש כי יש ביניהם סכסוך, והם לא
מדברים כבר 7 חודשים.

תחילה טענה כי זו פעם ראשונה שהעורר תוקף אותה. אולם בהמשך אמרה "נזכרתי בעוד מקרה כי
לפני חודש וחצי נור הכה אותי ברחוב בחוץ...". ירדה מהרכב ללא אישורו של העורר ואז רץ אחריה עם
מקל מטאטא ונתן לה מכה בגב. יום למחרת היא התקשרה לרווחה אבל לא ענו לה, אז היא נסעה

לשבועיים לאחר מכן (סומוד עדואן). לפני שנתיים וחצי העורר שבר לה את האף, היא קיבלה טיפול בביה"ח, וסיפרה שהיא החליקה ונפלה. סיפרה על התקיפות של העורר לאביה, אמה ואחיותיה

בהודעה נוספת ביום 1.9 סיפרה המתלוננת כי בכל פעם שהעורר תקף אותה קיבלה טיפול רפואי. טופלה בקופ"ח ע"י רופאה בשם איווה וסיפרה לה על האלימות של העורר כלפיה. פחדה להתלונן בעבר. כשעירבה את הרווחה קיבלה כוח והסבירו לה שיש לה זכות להתלונן.

חמה נכח באירוע, סיפרה לו בעבר על האלימות של העורר כלפיה, גם אשתו יודעת. טענת העורר כי נפל עליה משטח עץ בטעות לפני כשנתיים, זה סיפור שהוא סיפר בביה"ח, והיה גם מקרה שסיפר שהחליקה

חזרה על גרסתה כי העורר תקף אותה באמצעות קרש עץ כשהייתה למטה ותקף אותה באמצעות מקל במדרגות.

בהודעה שלישית מיום 6.9 פירטה המתלוננת אודות שני אירועים בטווח של מס' חודשים לפני כשנתיים בהם העורר תקף אותה ושבר לה את האף. באחד מהם העורר סיפר כי נפלה ונפגעה ובשני סיפר כי נפל עליה שק של פסולת בניין. אביו של העורר ידע על האירוע הראשון, כעס עליו והזהיר אותו שלא ירים עליה יותר יד. הוריה יודעים על שני האירועים, היא סיפרה להם.

בהודעה מיום 8.9 ביקשה המתלוננת לבטל את התלונה כדי לתת לעורר הזדמנות. גם אם יתגרשו רוצה שזה יהיה בצורה מכובדת.

ד. חאלדיה סוקי - אמה של המתלוננת - סיפרה כי המתלוננת התקשרה אליה ביום האירוע מתחנת המשטרה, ביקשה שתגיע לאסוף אותה וסיפרה לה כל מה שאירע, ושהכל התחיל בגלל ארוחת בוקר והחלב שהתקרר. המתלוננת סיפרה לה גם על אירועי תקיפה בעבר, אבל היא לא רוצה לפרט

לפני כחודש וחצי המתלוננת הייתה אצל אחותה בנצרת, ואצל אביה בג'נין כי העורר תקף אותה

המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי לפני כשנה אחרי שהעורר תקף אותה ונשבר לה האף.

ה. מ' פ', אביו של העורר - טען כי לא היה נוכח באירוע, היה מחוץ לכפר וכשחזר הביתה ראה את המשטרה. לא יודע על תקיפה של העורר את אשתו "הקשר בינינו לא טוב ואני לא יודע כלום עליו"

יודע שיש בין העורר לאשתו בעיות, אך לא ראה או ידע אי פעם על אלימות.

כשעומת עם גרסת המתלוננת כי ראה את התקיפה ואמר לבנו לא להרביץ למתלוננת אמר "אני לא קשור לכלום"

ש. אני מבינה ממך שאתה לא מוכן לשתף פעולה ולמסור פרטים, מה הסיבה?

ת. נכון אני לא מעוניין לשתף פעולה או להתערב בעניין הזה שיפתרו את הבעיות ביניהם"

טען כי לא ראה את העורר תוקף אי פעם את המתלוננת, לא יודע על מקרה ששבר לה את האף, המתלוננת שקרנית. **הוא מחודש 11/20 לא יודע כלום על בנו והמתלוננת, לא בקשר איתם ולא רואה אותם.** רק הנכדים באים אליו

הכחיש גרסת המתלוננת כי ראה אותה בעבר עם פנים נפוחות והיא סיפרה לו שהעורר הכה אותה ושבר לה את האף. המתלוננת שקרנית, הם בכלל לא מדברים והוא לא יודע עליה שום דבר.

ו. ע' מ', אשת אביו של העורר - לא הייתה בבית בזמן האירוע. אין לה קשר עם העורר ואשתו. היא לא יודעת על בעיות בין העורר ואשתו. הם לא ביחסים טובים

ז. פ' מ', אחות של העורר - ביום האירוע שמעה צעקות והסתכלה מהחלון. ראתה את המתלוננת הולכת ואת העורר אחריה. כשהתקרבו לבית שלה, שמעה את העורר אומר למתלוננת שיש לה בית, ואם היא רוצה להתגרש שההורים שלה יבואו לקחת אותה מהבית. המתלוננת בכתה ואמרה שלא רוצה להישאר כאן, ושאבא שלו יקח את הילדים ויגדל אותם והמשיכה ללכת.

לא ידעה שיש בעיות בין המתלוננת והעורר, הם היו ביחסים טובים לטענתה, מעולם לא ראתה את העורר תוקף אותה. היא נגד אלימות נגד נשים

ח. הבה הדבאוי - עו"ס לאלימות במשפחה - מכירה את העורר והמתלוננת. העורר בטיפול מחודש 12/20, והמתלוננת מחודש 3/21. העורר הופנה אליה בעקבות תלונת המתלוננת על אלימות מילולית וכלכלית. לרוב מילולית. המתלוננת טענה שהעורר אליים פיזית כלפיה, ושיתפה שקיבלה חבלות בעבר. נערך מבחן מסוכנות ונמצא שהיא בסיכון גבוה. המתלוננת סירבה ללכת למקלט ולהגיש תלונה או להוציא צו הגנה. בשלב מסוים המתלוננת הפסיקה את הקשר עם הרווחה וביקשה לא לערב יותר את הרווחה בעניינים הזוגיים ביניהם.

המתלוננת סיפרה לה שהיא בעבר קיבלה מכה באף, ושהיתה דחיפה. פעם אחת היא שיתפה שהיא נתנה לעורר מכה עם הנעל.

העורר התקשר אליה במקרה האחרון סיפר כי רב עם המתלוננת והיא יצאה מהבית. בהמשך נודע לה שהוא נעצר.

ט. העורר - בחקירה ראשונה ביום 30.8 טען כי לא תקף את המתלוננת רק צעק עליה כי האוכל

בבוקר לא מצא חן בעיניו. מעשן סמים כל יום "אבל בקטנה שתי סיגריות ביום".

תקף את המתלוננת בעבר "לפני שנתיים שלוש, עד שקיבלתי טיפול פסיכיאטרי, ומאז המצב השתפר טוב מאוד"

היום הוא חסם למתלוננת את הדרך כדי שלא תצא מהבית, והיא דחפה אותו. כל פעם היא יוצאת מהבית והוא צריך לחפש אותה. **אבא שלו ואשתו של אביו, ודוד שלו סובחי שמעו את הצעקות היום ויצאו החוצה. אישר שתפס אותה בכתפיים כדי שלא תצא, כשראה שמתנגדת לקח את הארנק שלה, והמתלוננת יצאה מהבית.**

לא תקף את המתלוננת לפני כחודש. אין ביניהם בעיות מזה כחודשיים, בגלל זה גם הפסיקה המתלוננת ללכת לעו"ס.

לפני כשנתיים וחצי הם היו בשלבי בניה של הבית, הוא זרק חתיכת עץ מלמעלה וזה פגע למתלוננת באף. היא אמרה את זה בבית"ח, לא אמרה שהחליקה

ברגע שאשתו יצאה מהבית היום הוא עדכן את העו"ס, שאמרה לו להישאר בבית עם הילדים

בחקירה מיום 1.9 אישר כי הוא מקלל ומשפיל כשהוא עצבני, אך לא נוקט באלימות פיזית. **אבא שלו לא אמר לו לא לתקוף את המתלוננת, הוא הסתכל עליהם ואמר לו לעזוב אותה.** הכחיש שהיה אירוע אלימות לפני כחודש וחצי מהלכו תקף את המתלוננת עם מקל מטאטא.

שינה גרסה לעומת חקירה קודמת וטען כי אמר שבעבר היו בעיות, אבל המצב השתפר לאחר שהמתלוננת היא שקיבלה טיפול פסיכיאטרי ברווחה.

כשהוצגו בפניו החבלות שצולמו על גופה של המתלוננת טען "כל זה קומבינה בינה לביניכם" ובהמשך טען כי יתכן ומדובר בחבלות ישנות או שקיבלה אותם כשניקתה את הבית

י. בעימות בין המתלוננת והעורר מיום 1.9 - המתלוננת נשאלה כיצד תקף אותה העורר והשיבה - כי הרביץ לה, פעם ראשונה בידיו, ואחרי זה במדרגות הכה אותה במקל ברגלה השמאלית

העורר אישר כי היה ויכוח, אולם הכחיש שתקף את המתלוננת. קילל וצעק, אך לא תקף. המתלוננת רצתה לצאת מהבית והוא חסם דרכה. מעולם לא תקף אותה, אבל אם הוא עצבני ורוצה לקלל אותה "אף אחד לא יכול למנוע ממני מלקלל אותה היא אשתי וצריכה לסבול אותי".

המתלוננת הכחישה גרסת העורר, ואמרה כי בזמן שהאכילה את הילדים, העורר נתן לה סטירה עם היד לראשה, ותפס לה את הצוואר, ובהמשך שבר מקל עץ בגדר, ונתן לה מכה ברגל שמאל. היא רצתה לצאת מהבית ונתקלה בחמה, שהביא שתיה לילדים, והוא ביקש מהעורר לא להרביץ לה. חמה ראה שהעורר הכה אותה עם המקל ברגל, ודחף אותה והיא נפלה. לאחר מכן המשיכה לרדת במדרגות והעורר נתן לה מכה באמצעות משטח עץ בגופה, ביד ימין וברגל ואמר לה לעלות הביתה כי יש מצלמות

כאן. היא הרחיקה אותו, ואז העורר לקח ממנה את הארנק, והיא הלכה לתחנת המשטרה.

לפני כחודשיים הם יצאו מהבית וקנו ארוחת בוקר. היא נהגה, ובדרך היו קוצים ששרטו את הרכב והעורר התעצבן וקילל אותה. כשחזרו הביתה ויצאה מהרכב העורר נתן לה מכה באמצעות מקל מטאטא. יום למחרת בבוקר העורר שוב צעק וקילל אותה, ודחף אותה. היא נפלה לרצפה והתקשרה לעו"ס והלכה לבית הוריה.

העורר הכחיש חקירה שלו בה אמר כי תקף את המתלוננת לפני שנתיים שלוש עד שהחל לקבל טיפול פסיכיאטרי **"אני לא אמרתי את הדברים האלו בכלל.. החקירה הזו לא נכונה והיא לא שלי אולי אתם עשיתם את זה לבד"**

המתלוננת טענה כי לפני שנתיים שלוש העורר **נתן לה אגרוף ונשבר לה האף. הוא שבר לה את האף 3 פעמים.**

העורר טען כי פעם אחת זרק משטחי עץ למטה, המתלוננת עזרה לו ומשטח פגע בה בראש ובאף.

9. ממארג הראיות עולה קיומה של תשתית לכאורית בעוצמה נאותה לעבירות המיוחסות לעורר, ולא מצאתי בסיס לטענת העורר לחולשה בעוצמה או סתירה מהותית בהודעות המתלוננת שיש בהן כדי לפגום בתשתית הראייתית.

10. אף אם קיימות סתירות כאלו ואחרות בהודעות המתלוננת הן אינן מגיעות כדי חולשה אימננטית. (ראה **בש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' אחמד פרוך** מיום 31.1.21)

זאת ועוד, החבלות שתועדו בגופה של המתלוננת, הודעות אמה על אירוע התקיפה הנוכחי ואירועי אלימות בעבר, מסמכים רפואיים, דברי המתלוננת לעו"ס, הערכת מסוכנות שנערכה למתלוננת ביחידה למניעה וטיפול באלימות, הודאת המתלונן עצמו בחקירה ראשונה כי עד לפני כשנתיים אכן נהג באלימות כלפי המתלוננת, וסתירות בין גרסת העורר עצמו לנוכחות אביו באירוע ובין הודעות האב, אשר סופו של יום למעשה אישר בחקירתו כי מסרב למסור פרטים על האירוע מאחר ואינו מעוניין להיות מעורב בעניין ("שיפתרו את הבעיות ביניהם") - כל אלו, מחזקים ותומכים בגרסת המתלוננת.

11. לאור האמור, ובהתחשב בעובדה כי המעשים בוצעו, לכאורה, עת המתלוננת הייתה בשלבי הריון מתקדם, השימוש בסמים וטיפול פסיכיאטרי (בהתאם להודאת העורר עצמו בחקירה), המגבירים חומרת האירועים והמסוכנות הנשקפת מהעורר, אני רואה להתערב **בהחלטת ביניים** של ביהמ"ש קמא בהפניית העורר לשירות המבחן לבחינת החלופה שהוצעה, המפקחים ומסוכנות העורר ויכולתו לעמוד בתנאים מגבילים, טרם הכרעה בעניינו. לאי התערבות בהחלטות ביניים ובשיקול הדעת- אפנה בש"פ 6217/21 **אסולין נ' מ"י**; בש"פ 6454/21 **בלבסי נ' מ"י**.

12. הערר נדחה, אפוא.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.